

Производството е образувано въз основа на внесен обвинителен акт от ТО-М.Търново към РП-Бургас против П. П. Б. с ЕГН *****, живеещ в М. Търново на ул. „---“ № 3, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, с 2 клас образование, работи в дърводобива и А. Г. К. с ЕГН *****, живеещ в М. Търново на ул. „---“ № 22, български гражданин, неженен, неосъждан, без образование, работи в дърводобива с обвинение по чл.235, ал.1 вр. с чл.20, ал.2 НК. И Н. Т. М. с ЕГН *****, живеещ в М. Търново на ул. „---“ № 3, български гражданин, със средно образование, женен, неосъждан, управител на ЕООД „М.“ с обвинение по чл.235, ал.1 вр. с чл.20, ал.3 НК.

В съдебно заседание представителят на ТО-М.Търново към РП-Бургас поддържа обвинението. Пледира на подсъдимите да им бъде наложено наказание „пробация“ при условията на чл.55,ал.1,т.2,б .Б НК.

Защитникът на подсъд. Б. пледира за оправдателна присъда.

Подсъд. Б. моли съда да бъде оправдан.

Защитникът на подсъд. К. пледира за оправдателна присъда.

Подсъд. К. моли съда да бъде оправдан.

Защитникът на подсъд. М. пледира за оправдателна присъда.

Подсъд. М. моли съда да бъде оправдан.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

I. По твърденията в обвинителния акт.

Подсъд. А. К. и П. Б. работят като дървосекачи из горите около М. Търново. Третият подсъдим Н. М. е взел под наем магазин за хранителни стоки в района на ГКПП М. Търново. Този магазин се намира до главен път I - 9 и точно там пътят прави остър завой. В резултат магазинът не се вижда добре, тъй като дърветата в гората пречат на видимостта.

В ОА се твърди, че това мотивирало подсъд. М. да наеме срещу заплащане подсъд. К. и Б. и те с техните моторни триони да изрежат дърветата от долната страна на пътя. Това място попадало в отдел 71, подотдел „е“ и 71"в" по плана на ДГС М. Търново.

Твърди се, че на 28 март 2021 г. около 17:00 часа подсъд. М. отвозил със своя личен л. а. подсъд. А. К., жена му Р. П. и П. Б. до магазина си. Там ги накарал да изрежат храсталациите и изсъхнали дървета зад сградата на магазина. Когато свършили, той ги отвел обратно в М. Търново. След два или три дена пак ги закарал на обекта и този път ги накарал да изрежат дърветата от долната страна на пътя: „ ... Н. каза на П. да отреже дърветата на завоя, като му посочи къде да реже и каза и на мене да режа дървета ...“ /стр.12, разпит на А. К./. На него обаче му направило впечатление, че дърветата нямат

контролна горска марка и веднага казал това на М.. Той пък му отвърнал, че наистина е така и затова накарал А. К. да слезе долу в ниското и да реже дървата на трупчета /"капали" на местния диалект/.

Същото се потвърждава и от свидетелските показания на П. Б.: „Н. ни каза да започнем да режем дърветата от долната страна на пътя, на завоя срещу магазина му, като каза, че има документи за тези дърва. Аз му казах, че няма марка, но той ми каза да съм спокоен и да не се притеснявам. Н. ми каза от долната страна на пътя да съборим всички дървета и целият завой да се просветли“ - стр.13. На пътя имало поставена табела с нарисувано на нея диво прасе като предупреждение за АЧС. М. казал на Б. да отреже и дървото непосредствено до табелата, но последният отказал, понеже дървото щяло да падне върху табелата.

Съдът не споделя изложената фактическа обстановка. Същата се обосновава и потвърждава от представителя на прокуратурата както и самият той е отбелязал в изложението на ОА единствено и само от показанията на св. А. К. /стр.12/ и П. Б. /стр.13/, дадени в качеството им на свидетели. Недопустимо е обвинителната теза да почива на показания на лица разпитани в качеството им на свидетели, които впоследствие са били привлечени в качеството на обвиняеми. От този момент на привличането им в качеството на обвиняеми техните показания дадени като свидетели губат всякаква стойност и не са годен доказателен източник за формиране на обвинителна теза.

Формирането на обвинителната теза продължава и с показанията на св. Г. - началник на горско-стопански участък към ДГС М. Търново, св. С. - охрана на ГКПП М.Търново, С. - охрана на ГКПП М.Търново, св. К. - работи в обменното бюро на ГКПП М.Търново, св. П. - живее на семейни начела с подсъд. А. К. и св. Г. К. - брат на подсъд. А. К..

От показанията на посочените по - горе свидетели не може да се изведе извода, че тримата подсъдими са извършили деянията за които са обвинени. Това е така защото показанията на св. Г., дадени в ДП и по време на съдебното следствие са единствено и само информативни. Същият не е видял подсъд. К. и Б. да извършват сечта, а подсъд. М. да е склонил двамата подсъдими да извършват сечта както и подсъд. М. да ги уговаря за това. Неговите показания не могат да бъдат основание за формиране на обвинителна теза относно деянията извършени от тримата подсъдими.

Относно показанията на св. С., С. и К., съдът намира, че същите не могат да се приемат като основание за повдигане на обвинение спрямо тримата подсъдими. И при трите свидетелки е налице разминаване в показанията дадени на ДП и по време на съдебното следствие. Не се направи искане за констатиране на противоречие и прочетени по реда на чл. 281 от НПК. Св. С. и св. С. заявяват по време на съдебното следствие, че не са видяли лицата които режат дърва защото нямат видимост. Същото заявява и св. К. - „чух само резачки“.

Обвинението се гради и на показанията на св. П. и Г. К., дадени на ДП. По време на съдебното следствие и двамата свидетели се възползваха от

предвидения в чл.119 НПК ред да откажат да дават показания, тъй като св. П. живее на семейни начала с подсъд. А. К., а св. Г. К. е брат на подсъд. А. К.. Тези показания не могат да бъдат ползвани като източник на доказателствени факти, защото са дадени от лице, което впоследствие се е възползвало от правото си по чл. 119 от НПК да откаже да свидетелства. Безспорно е, че след като са се възползвали от правото си да откажат да свидетелстват, визираните в посочената разпоредба лица губят качеството си на свидетели и не само не могат да бъдат разпитвани за каквито и да било обстоятелства относно инкриминираните факти, но и депозираните от тях показания на ДП не могат да бъдат приобщавани към доказателствената съвкупност и да служат за установяване на тези факти. (В този смисъл е Решение № 186 от 29.11.2018 г. на ВКС по н. д. № 651/2018 г., I н. о., НК, според което „Безспорно е, че след като са се възползвали от правото си да откажат да свидетелстват, визираните в посочената разпоредба лица губят качеството си на свидетели и не само не могат да бъдат разпитвани за каквито и да било обстоятелства относно инкриминираните факти, но и депозираните от тях показания на ДП не могат да бъдат приобщавани към доказателствената съвкупност и да служат за установяване на тези факти (в този смисъл вж. С. П., Наказателен процес на НРБ, 1979 г., с. 333, както и р. № 379/2016 година на ВКС, III НО, [р. 40/2018 година на II НО](#), [р. 225/2015 година на II НО](#) и мн. др.).“ Поради което съдът изключи и не приобщи към доказателствената съвкупност показанията им дадени като свидетели.

По отношение на следствения експеримент:

Следствения експеримент по смисъла на чл.166 НПК представлява способ за проверка на доказателства и неговата цел е да бъдат проверени и уточнени данни, получени от други доказателствени източници или друго действие по разследването. Той няма самостоятелен характер, не представлява средство за събиране на оригинални доказателства или изясняване на релевантните за изхода на производството факти. В този смисъл е и Р 190-2011 г. на ВКС, НК, I 07.04.2021 г. съществуването на доказателства, които трябва да бъдат проверени или уточнени чрез провеждане на следствен експеримент. При липсата на такива доказателства провеждането му е безпредметно, тъй като независимо от неговия резултат същият не може да установи релевантни за изхода на производството факти, нито да допринесе за установяването им. В този смисъл са Р 496-2009 г. ВКС, НК, III НО и Р 425-2009 г., ВКС, I НО.

Предвид изложеното може да бъде направен извод, че следствения експеримент задължително трябва да следва събирането на доказателства и да бъде провеждан единствено с цел проверката им и уточняването на същите. Тези доказателства, без съмнение, трябва да бъдат годни и да могат да бъдат ползвани от решаващия орган в наказателното производство. При липсата им или при тяхна негодност провеждането на следствен експеримент е безпредметно. Това е така, тъй като провеждането му не би могло да замести липсващи доказателства или да санира допуснати при събирането им недостатъци.

В настоящото производство следственият експеримент е проведен на

07.04.2021 г. в 10:35 ч. като към момента на неговото провеждане нито един от двамата подсъдими - А. К. и П. Б. не е разпитан нито в качеството му на свидетел, нито като обвиняем. Подсъд. К. е разпитан като свидетел на 07.04.2021 г., но след следствения експеримент - в 14:35 ч., а подсъд. Б. е разпитан на 12.04.2021 г. като свидетел. Няма съмнение, че тези показания не могат да бъдат ползвани при решаване на делото и същите нямат никаква доказателствена стойност. Ето защо проведения следствен експеримент, насочен към проверката на този негоден доказателствен източник, не може да бъде кредитиран и неговите резултати не могат да установят съществени за изхода на делото факти, още по - малко авторството на подсъдимите.

Поради което и съдът призна подсъдимите за невиновни и ги опрвда по повдигнатото обвинение.

Направените разноси са за сметка на Държавата.

Веществените доказателства бяха отнети в полза на държавата.

Водим от горното съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: